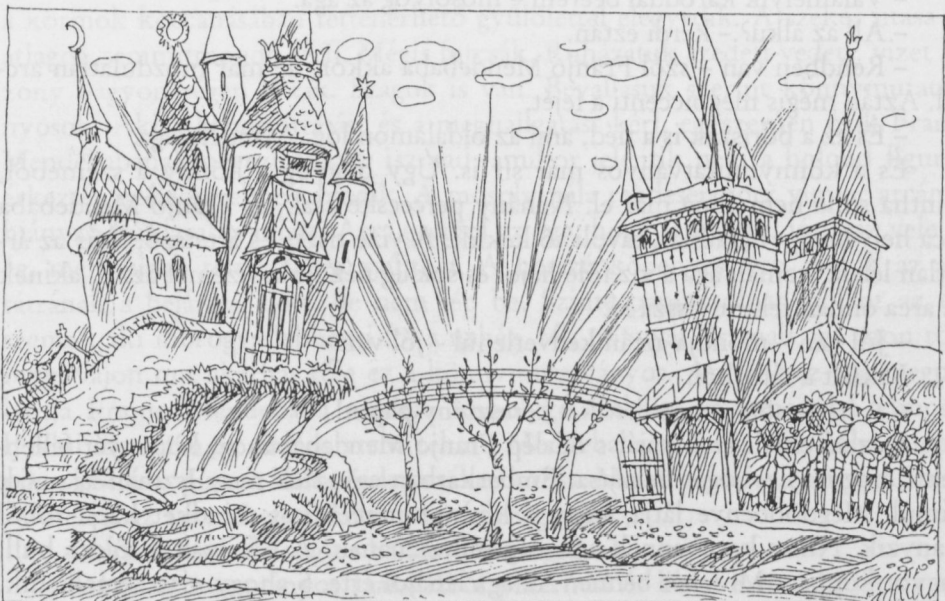

Nagyon sokáig mélységes csönd van a táborban.

Már régen eljöttek a guardiánért a testvérek, ölben vitték haza a rettenesen elkínzott, félholt és agyonfagyott embert. Valamikor éjfél után bukkan föl a Hold az ég feketéjében. Iszmail aga sátrából ekkor hangzik föl a velőtrázó, iszonyatos vonyítás. Szörnyű, elviselhetetlen hangok. Iszmail úgy vonyít, hogy félő, nemcsak a saját emberei, de a helybeliek is lázadni kezdenek. S bár az erőarány nem lenne kétséges, a fölösleges vérontás elkerülése annál üdvözítőbb, ezt jól tudja Achmet pasa is. Üzenetet küld tehát a tatár táborba. Az aga sátrát a testőrség rohanja meg. Iszmailt lefognák, szájába mardarka tollat tömnek, kezéből kicsavarják a kutyakoponyát. Iszmail megtalálta az apját. A koponyáját szorongatta, szegény, szerencsétlen apja fejcsontját, aki egy boldogtalan napon meghallotta, hogy énekel egy magyar fogoly erről a földről. Az öreg Iszmail nyomban szerelmes lett, s eljött, s itt veszett el, itt fogták el egy napon Zrínyi Miklós nagyúr vadászai.

A hajnali szürkületben búcsúzóul egy fermánt nyújt Achmet pasa kezébe az éjszaka. A budai helytartó, az agg, de végtelen bölcsességéről, valamint kereskedelmi érzékéről híres Abdurrahman parancsa annyi, hogy Jozef Bezdánt azonnal bocsássák hozzá, de előtte adják a kezébe Achmet pasa még mindig érintetlen háremhölgyét, aki Diamontnak nevezetik.

BARTÓK B: FÁBÓLFARAGOTT KIRÁLYFI • SZEGEDI NEMZETI SZÍNHÁZ

VARGA MATYÁS 1946